

ן

ואל יעבור, ואם ידו, ואם ים,
וארץ ישראל.
ואי"ל ואינו יכול לומר, ואינו יכול
לישבע.
ואי"ים ואינו יכול לישבע משלם.
ואי"ם ואל יסיו מזידין.
ואי"ע ואל יעבור.
ואי"ב ואין כל, ואם כן, ואמרו
כולם.
ואב"מ ואין כאן מקום.
ואבמ"ל ואין כאן מקום להאריך,
ואכתי מיצעי ליה.
ואכמ"ל ואחה כרחוק סלח לנו.
ואי"ל ואזדו לטעמייהו, ואין להקשות.
ואין לומר, ואם לאו, ואמרי
ליה, ואמר לך, ואפטר לומר.
ואי"ה ומייז אדם לחקור הדין.
ואי"ב ואהבת לרעך כמוך, ואינו לפי
כבודו, ואם לא כן.
ואלפ"ב ואינו לפי כבודו.
ואל"ק ואין לו קרכים, ואין לו
קשקשת.
ואי"ם ואין מורדין, ואין מסרבין,
ואין מלטרבין.
ואבמ"ב ואין מורין כן.
ואמל"ג ואין מסרבין לנדול.
ואמסל"ג " " " " " " " " " "
ואי"ג ואינו כאמן, ואין כופלים.
ואנב"י ואנחנו כנרד ים.
ואנימוע"ה ואנחנו כנרד ים מעפה ועד
עולם הללויה.
ואני"ל ואינו כראה ליה, ואין כראה
לומר.
ואני"ם ואין כאה מקי"ם.
ואי"ע ואינם עולבים.
ואענ"ם ואימורים על גבי מזבח.
ואעעשׂים ואינו עולה על שלמן מלכים.

ו ואלו, ווארשו, ווילנא, ווינילא.
ואי ואחד, ואמר, ואמר.
ואי"א ואי אמנה, ואי אפטר, ואי
אשמעיקו, ואין אומרים, ואם
אמר, ואני אומר.
ואאב"ח ואין אחה בן מורין.
ואאי"ל ואי אפטר לומר.
ואאל"ב ואי אפטר לומר כן.
ואי"ב ואי צעיה, ואין צל.
ואבי"א ואי צעיה אימא.
ואב"ב ואין זו כרה.
ואב"ל ואחד כלב.
ואבע"א ואי צעיה אימא.
ואברי"ח ואני ברוב חסדך.
ואי"ג ואיך גכקי.
ואי"ד ואיכא דאמרי, ואיך דאמרי.
ואי"ג ואיך דגרכי.
ואי"ה ואלרון.
ואהי"ג ואין הכי נמי.
ואהי"ת ואל התפלה.
ואורית ואומר רבינו חם.
ואושו"ב ואכלת וסענת וצרכת.
ואי"ז ואחד זה, ואמר זה.
ואז"ב ואין זה ברוב, ואי זהה צריתי.
ואי"ה ואי מיוכי.
ואחרי"ג ואינו חוזר וכיעור.
ואחי"ז ואחד זה, ואמר זה, ואמרו
חכמינו ז"ל.
ואח"ב ואמרי כן, ואמר כך.
ואחכ"א ואמר כן אומרים.
ואחכב"ע ואמר כן צלו עדים.
ואחכ"ל ואמרו תקמינו זכרוס לצרכה.
ואח"ל ואין חזין לאדם, ואחה
לאחריה.
ואחלש"ב ואין חזין לאדם שלא צמיו.
ואי"י ואורך ימים, ואינו ידוע, ואינו
יסודי, ואינו ידוע, ואינו יכול.

וביו"ט וביום טוב.
 וביום ובל ימלא.
 וביום ובין כסף.
 וב"ב ובאי כחו ובין כף, ובי כרעים,
 וזרכת כהנים.
 ובכ"א ובכל אחד.
 ובכ"ז ובכל זה.
 ובכ"מ ובכל מקום.
 ובכ"ש ובכל שעה.
 ובכת"ב ובכן תן כבוד.
 ובכת"פ ובכן תן פחד.
 ובכ"א ובלשון אשכנז.
 ובכ"ג וצא לליון גואל.
 ובלעית ובין לא עשה תשובה.
 ובכ"צ וצא לליון.
 ובכ"ג וצא לליון גואל.
 ובכ"ג ובכ"א וצא לליון גואל צהורה
 בימינו אמן.
 ובכ"א ובלש"ל ובכ"ד שיכין אח לבו למקום
 [לשמים].
 ובכ"מ ובי מצור, וצחי מדקשות.
 ובמ"ד ובר יין דין.
 ובמיו"ט ובמולאי יום טוב.
 ובמח"ב ובמחילת כבודו.
 ובמע"ט ובמעשים טובים.
 ובמ"ש ובמולאי שנה.
 ובכ"ג ובפני נחמס.
 ובכ"א ובנוקחא אחריכא, ובכ"א אדם.
 ובנא"ה ובזא כנא אל הנאורה.
 ובנ"י ובנחמא יאמה, ובכ"א יוכה, ובכ"א
 ישאל.
 ובני"ר ובכ"א ראובן.
 ובכ"א ובכלמא דאחי.
 ובכ"א ובכ"א הרע מקרבך.
 ובכ"א ובכ"א יום טוב.
 ובכ"א ובכ"א כרחו, ובכ"א כרחך.
 ובכ"א ובכ"א כפס.
 ובכ"א ובכ"א שנת.
 ובכ"א ובכ"א מולדות.
 ובכ"א ובכ"א נחמס.

ואע"פ ואף על פי.
 ואע"פ ואף על פי כן.
 ואמ"ר ואין פגע רע.
 ואצ"ל ואין לריך לומר.
 ואצ"ל ואין לריך לומר זו.
 וא"כ ואמר קרא, ואחמ קדוש.
 וא"כ ית"י אינ ואחמ קדוש ישב תהלות
 ישאל אל נא.
 וא"ר ואינו רולה.
 ואר"ם ואחד ראש פסוק.
 וא"ש ואינו שומע, ואלה שמוע, ואחי
 שפיר.
 ואש"ית ואם שגיתי אחי חלון.
 ואש"ת"מ ואם שגיתי אחי חלון משוגתי.
 ואש"ר ואלה שמוע רבה.
 וא"ת ואונקלס תרגום, ואל תעשה,
 ואם האמר, ואחי הפלתי.
 ואת"ל ואם תמלא לומר.
 ואת"ל"ע ואחי תפלתי לך יי עה רלון.
 ואת"ע ואל תעשה עדיף.
 ואת"ל ואל תלמדך לצריות, ואם
 תמלא לומר.
 וב"ב ובן צנו, ובכ"א ציה, ובכ"א
 ציה, וי צניכיס צו.
 ובג"ל ובגד ללבוש.
 וב"ה ובית הלל, ויחי צקוע הארון.
 ובה"א ובית הלל לומדים.
 ובה"ז ואם צח היא וחי.
 ובה"מ ובהפסק מרובה, ובית המדרש,
 ובכ"א הרע מקרבך, ובכ"א המון.
 ובה"מ ובתפסק מרובה.
 ובוה"ז ובזמן הזה.
 ובוה"ל ובזה הלשון.
 ובזמ"ה ובזמן הזה.
 וב"ח ובזרא חשך, ובן חלולה.
 ובחז"מ ובחול המועד.
 ובכ"א ובכ"א חייבו.
 ובכ"א ובכ"א השנה, ובין השמשות,
 ובית השמיטה.
 ובכ"א ובכ"א השנה.

והרד וסוף רחום, וסוף רחום, וסוף רחום, וסוף רחום.
 רבם.

והומים והזמן פרעון.

והים והיינו עמאל, ולד ספומאל.
 והיא והים לווערים.

והיים רימית וספס ישמרכו משגילות
 וינלני עתורתו נפללות.

והבי וסיה כי ינאך.

והבשריק וסכל שריק וקיים.

והלביש וסודם לו נסעורין.

והלפעניד וסנללס לפי עניות דעתי.

והליש וסופיעני לעטן עמך.

והמייב וסוף עונן נקל.

והמיי והמנין יצין.

והמניב וסיתם ענוחתו כבוד.

והגיל וסנללס לי.

והגלפעיד וסנללס לפי עניות דעתי.

והגים וסני מילי, וסנפקא עינה.

והים וסוף סכחו.

והיע ווי העמודים, ועד העולם, ועד
 העיר.

והים וסני פירוקו, ועד ספעל.

והצליע וסנה לריך לעיין.

והיק וסני קחני.

והיר וסוף רחום.

והרייע וסוף רחום יכפר עון.

והשויק וסכל שריק וקיים.

והיב וסלף נאסקאוויתן, וויינענענענע,
 וויינענענענע, ווינענענענע, ווינענענענע.

והיע ווי העמודים.

והיח וסני וסניד.

והלמיד ווילמענדלדף.

והעיק וועליש קטן.

והיא וסוף לווערת, סה לינו, סה לינו.

וההיב וסוף סנכס.

וההית וסוף סחוס.

והיב וסוף סנכס, סה סנכס.

והליא וסוף סנכס לו סחוס.

וההיב וסוף סנכס.

והיש סה סוף סלמור.

וביר וצני ראונו.

ובריה ונללס חרש, ונללס חרשים.

וביש וצרוך עמו.

ובשאים ונשאינו מיינו, ונשאר עקומות.

ובשליבים וצין סלל צמינו.

ובשים ונשאר עקומות.

רנ וי צני.

ונו ונומר.

וגביש וניורל צמני סמיל.

וגחזיל וגס חכונס זכור למון.

והיא ועד די לללות.

והאי ודי סכלו יק.

והביל ודי צזה למנין.

והדיק וסוסק קלת, ולרוס וסוק קרוב.

והיל ודי לסכיואל, ודי למנין.

והליב ודי לסכיואל צמחאל.

והבליס ודי צזה למנין.

והלמי וסלל מוסיק יסף.

והלית וסני לל העסס.

והמיש ועד סה סחשונ.

והיק ודין קיומיהון.

והרזיל וסני רכונס זכונס לנכס.

ויה ווי העמודים, ויכוס סדת.

והיא וסני אוסיות.

והאיים והיב מרנ וליה וסוף סללס

סלל סחח סניה סכו נסנוריס וקסון

ועד גדול ויללו למלל סללת.

והאיר וסוף סלל כיי.

והאיש וסני סס סמוע, וססחח סחי

ספיר.

והיב וסנר סרוכ.

והיג ורוי סגדול.

והיר ויכוס סדת.

והריל וסדומיס לסס.

והריס וסנר עפרס.

והריג וסנר סהורל.

והיה וסוף סדין.

וההיג וסוף סדין סני.

והליביש וסודם לו נסעורין.

וסביב וטיחה זכוחל.
ומזובין ומוחק זה זוח.
ומז"מ ותן על ומער.
ומלמ"ת ועוז לב משחה תמיד.
ומע"ש ומעמל ועיס.
ומ"ת וממל חפל.
וי"א ומעו י"כס חרץ, וירא חלהים,
ויש חומרים, ויש חוקרים.
ויא"ע ויאסף אל עמיו.
ויב"י ומסן יי צידו יללות.
ויב"ש ויהא זמנחותו שלום.
וי"ג וירדו בשמים, ויש גורסין.
ויה"ב שניר דעתיו ואני ילחק שקטן
כן שמאל נטריה רחמנא דמן עכו
תבנה וחכוכן.
ויה"ג ויהי נועם.
ויה"ר ויהי לנון.
ויר"א ויוס אמר.
ויר"ח ויש חולקין.
ויט"ל ויש עעס לדבריו.
וי"ח וירלא ידי מוצתו.
ויר"צ ויעתר ילחק.
ויב"ב ויד כל זו.
ויב"מ וירחוב משה.
ויר"ל ויש לדקדק, ויש לומו, ויש
לייטז, ויש לסמוד, ויש לחתץ.
ויר"ל אמ"ו אה"ע הו"ש הו"י עה"ו יה"ל
אב"ל ועצר יי לכנוף את מלרים
וראה את הדס על המשקוף ועל
שתי המזוזות ומסא יי על המפתח ולא
יתן המשמית לבא אל בחיכס לכנוף.
ויר"ב ויש לייטז בדומק.
ויר"ד ויש לדקדק.
ויר"ל ויהי לי ליטועה.
וירע"ו ויש לסמוד על זה.
ויר"ל ע"ו בשה"ר ויש לסמוד על זה
זעעם הדמק.
ויר"ל עמ"ש ויש להס על מה שיסמוכו.
ויר"מ ויש מלין, ויש מפרשים, ויש
תקומות.

זהות והלח התורה.
וה"ו זה זה, וזולת זה.
וה"ח זה זה גורס.
וה"ז זה זה, וזרע זרעי.
וה"ט זה עשות, זה טעם.
וה"י ארעו י"כס חרץ.
וה"כ זה כונח.
וה"ל זה לסינו.
וה"מ זה לא מסר.
וה"נ זה לשון קדשו.
וה"ס זה מנורה, זה מוזן, וזיגוד
מיכניד.
וה"ת זה מוזן זכקל.
וה"י זה מה שאמר, וזה מה שכתב.
וה"ש זה מה שכזכר לעיל, וזה
מה שרלונו לזכר.
וה"ז זה ככון.
וה"ח זהו קוד.
וה"ט זה קוד הכחוש.
וה"י זה עכין.
וה"כ זה פירוש, זה פשוט.
וה"ל ה"א פע"ב ב"ב בא"מ וב"ה וה"ו
ואמרתם זכ מסא הוא ל"י אשר מסא
על צחי בני ישראל זמלרים זכנמו
את מלרים ואת צחינו ה"ל.
וה"ז זה שאמר, זה שכתב.
וה"ח זה שאמר.
וה"ט זה שאמר הכחוש.
וה"י " " " "
וה"כ זהו שאמר זכרוס לזכרה.
וה"ל זהו שכתב.
וה"מ וי מסרים.
וה"נ והה"ל ומחיסה סחוייה להחכנד.
וה"ס ומוזר מליטה.
וה"ט וירחני מסקן יי.
וה"ז חייבי ומסן יי צידו יללות.
וה"ח ומן זשלים סכו.
וה"ט ומרס לזרים זכרוי.
וה"ז חזקיר ומוסא עלי כרוז דמחיד.
וה"ח וי נפמים.